

závadný obsah brožury, neprovádí uvedenou námitkou zmatek podle § 281, čís. 9 a) tr. ř. po zákonu, ježto si upravuje zjištění nalézacího soudu podle své potřeby (§ 288, odst. 2, čís. 3 tr. ř.).

Podobně neprovádí zmateční stížnost zmatek podle § 281, čís. 9 a) tr. ř. (ani žádný jiný ze zmatek v § 821 tr. ř. uvedených) dalšími svými vývody, v nichž se obírá otázkou správnosti skutkového zjištění nalézacího soudu.

Odůvodněna je však zmateční stížnost, pokud se dovolává důvodu zmatečnosti podle § 281, čís. 5 tr. ř.

S hlediska uvedeného zmatku vytýká zmateční stížnost, že nalézací soud opominul zabývat se onou částí výpovědi obžalovaného A., podle níž obžalovaný doznal, že četl některé stati brožury, než byla dána do tisku, že sekretáři četli na schůzích jednotlivé stati a že se zhusta stalo, že jim byl dán pokyn k přepracování, dále že se nezabýval výpovědí svědka, že účet za vytištění brožury byl vystaven tiskárnou na Jednotu a že Jednota jej zaplatila, že tuto okolnost potvrdil též obžalovaný A. a konečně že na samé brožuře je uvedeno, že vyšla nákladem vlastním, to je nákladem předsednictva Jednoty.

Není vyloučeno, že by byl nalézací soud — kdyby byl ve spojení se skutečnostmi, které pokládá za zjištěné a které byly již nahoře uvedeny, přihlédl i k výsledkům průvodního řízení zmateční stížností uvedeným — mohl dojít k jinému závěru o činnosti obžalovaných, jakož i dále o tom, co jim bylo známo o obsahu brožury již v době, než byla odevzdána do tisku.

Jde o skutečnosti rozhodné, neboť na jejich podkladě lze posouditi, zda se obžalovaní dopustili některé z činností nahoře uvedených.

Bylo proto již z tohoto důvodu zmateční stížnosti vyhověno, aniž bylo třeba se zabývatí dalšími výtkami činěnými zmateční stížností s hlediska zmatek podle § 281, čís. 9 a) tr. ř. Ježto se nelze obejít bez nařízení nového hlavního přelíčení, byl napadený rozsudek zrušen a nalézacímu soudu uloženo, aby ve věci dále jednal a rozhodl. Stalo se to podle § 5, odst. 2 zák. čís. 3/1878 ř. zák. v neveřejném zasedání.

Dodatkem nutno uvést ještě toto:

Podle § 13, písm. a) tisk nov. je třeba užití ustanovení § 4 téže novely i na trestné činy uvedené v § 1 téhož zákona, byly-li spáchány obsahem neperiodického tiskopisu, s tím, že na místo odpovědného redaktora nastupuje nakladatel a nelze-li ho zjistiti, vydavatel (srov. rozh. čís. 4645 Sb. n. s.). Zjistí-li nalézací soud, že obžalovaní provedli některou z činností náležejících nakladateli nebo vydavateli (viz nahoře pod bodem 2.), a nebude-li moci činnost podřaditi pod některou z došních skutkových podstat pro nedostatek subjektivní viny obžalovaných, bude na něm, aby uvažoval o jejich vině též s hlediska kulposní skutkové podstaty podle § 4 tisk. nov.

Čís. 6361.

»Ztrátou« ve smyslu ustanovení § 156, písm. a) tr. zák. je rozuměti skutečné oddělení některého údu. »Jiným patrným zmrzačením« není pouhá — byť i úplná a trvalá — neschopnost použití postiženého údu.

O »stálé nezpůsobilosti k povolání« ve smyslu § 156, písm. c) tr. zák. možno mluvíti jen tenkrát, nemůže-li poškozený vykonávati své povolání, k němuž byl vychován, nebo jemuž se věnoval.

(Rozh. ze dne 15. září 1939, Zm I 307/39.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmatečné stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž tento soud vyslovil podle § 261 tr. ř. svoji nepřislušnost, zrušil napadený rozsudek a uložil nalézacímu soudu, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Napadeným rozsudkem vyslovil nalézací soud svoji nepřislušnost (§ 261 tr. ř.), ježto je toho názoru, že uškození na těle způsobené poškozené, jímž byla přivoděna omezená hybnost prstů, zápěstí a celé levé ruky, je »patrným zmrzačením« podle § 156, písm. a) — mylně písm. b) — tr. zák., jakož i že uvedeným poraněním byla poškozená způsobena »stálá nezpůsobilost k povolání« podle § 156, písm. c) tr. z.

Zmatečné stížnosti, napadající uvedený výrok s hlediska zmatku podle § 281, čís. 6 tr. ř., je přisvědčiti.

Ustanovení § 156, písm. a) tr. zák. klade vedle sebe ztrátu paže nebo ruky a jiné patrné zmrzačení. Ztrátou se tu rozumí skutečné oddělení některého údu. Z toho, že zákon klade uvedené pojmy vedle sebe, plyne, že jiným patrným zmrzačením údu není pouhá neschopnost (třeba úplná a trvalá) jeho použití (Altmann, I., str. 392; Finger 1914, II., str. 94; Herbst 1871, str. 322).

Ježto v souzeném případě jde podle zjištění napadeného rozsudku toliko o omezenou hybnost poraněné paže, pochybil nalézací soud podle toho, co nahoře uvedeno, podřadil-li způsobené uškození pod pojem »jiného patrného zmrzačení« podle § 156, písm. a) tr. zák.

Uvážiti je dále, kdy neschopnost vládnoucí poraněným údem možno pokládati za přivodění »stálé nezpůsobilosti k povolání« podle § 156, písm. c) tr. zák.

O takovou nezpůsobilost jde tenkrát, nemůže-li poškozený vykonávati své povolání, k němuž byl vychován nebo jemuž se věnoval (Herbst 1871, str. 322, Altmann, I., str. 383).

Napadený rozsudek se v tomto směru spokojil s výrokem znalců, že poranění má za následek trvalou nezpůsobilost rukv k práci a k povolání. Na tomto neúplném podkladě nelze si však učiniti závěr o tom, že činem obžalované byl způsoben následek uvedený v § 156, písm. c) tr. zák., neboť není zjištěno, jaké povolání poškozená vykonávala a jaký význam má přivoděné poranění na její způsobilost k uvedenému povolání.

Pokud zmatečné stížnosti namítá, že nalézací soud nesměl uvažovati o tom, zda čin obžalované za vinu kladený lze též podřaditi pod ustanovení § 156, písm. a), c) tr. zák., ježto obžaloba nezněla na uvedenou

kvalifikaci a nebyla na ni rozšířena během dalšího řízení, je uvést, že nebylo třeba rozšířit obžalobu v řečeném směru, ježto rozšíření obžaloby je třeba jen tenkrát, byl-li obžalovaný obviněn z jiného trestného činu, než na který zněla obžaloba (§ 263 tr. ř.). V souzeném případě šlo však toliko o změnu (doplnění) skutkového děje v obžalobě uvedeného, jež se nedotýkala totožnosti činu (srov. slova v § 261 tr. ř.: »ve spojení s okolnostmi vyšlymi najevo v hlavním přeličení«).

Ježto podle toho, co bylo nahoře uvedeno, tu nejsou dostatečné důvody, pro něž lze obžalovanou považovati za podezřelou z trestného činu příslušejícího k pravomoci porotního soudu, bylo odůvodněné zmateční stížnosti vyhověno v neveřejném zasedání podle § 5, odst. 1 zákona čís. 3/1878 ř. z., aniž se bylo třeba zabývati další výtkou zmateční stížnosti, již se snaží napadnouti výrok nalézacího soudu o tom, zda se obžalovaná vůbec dopustila činu, z něhož byla obžalována.

Čís. 6362.

Zcizení dlužníkovu majetku netvoří skutkovou podstatu podle § 205 a) tr. zák., dostala-li se do dlužníkovu majetku rovnocenná protihodnota zcizených věcí.

V tom, že někdo koupil dlužníkův majetek a zaplatil mu jej, nelze ještě spatřovati spoluvinu (§ 5 tr. zák.) na zločinu podle § 205 a) tr. zák., leda by to učinil, aby tím dlužníka podporoval (navedl) v činnosti, již mělo býti zmařeno uspokojení věřitelů.

(Rozh. ze dne 15. září 1939, Zm II 167/39.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalovaného A. do rozsudku krajského soudu, jimž byl tento obžalovaný uznán vinným zločinem podle §§ 5, 205 a) tr. zák., zrušil napadený rozsudek ve výroku o vině stěžovatelově, jakož i ve výroku o trestu a ve výrocích s tím souvisících a uložil nalézacímu soudu, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.

Z d ů v o d ů:

Skutkovou podstatu zločinu podle § 205 a) tr. zák. shledal nalézací soud v tom, že obžalovaný B. zcizil svůj nemovitý a movitý majetek stěžovateli A. (a jeho manželce) a že odstranil (zatajil) kupní peníz, který mu byl ve výši přes 20.000 K hotově vyplacen.

Uvažuje o spoluvině stěžovatelově, uznal ho nalézací soud vinným podle §§ 5, 205 a) tr. zák., poněvadž stěžovatel koupil od obžalovaného B. jeho nemovitý a movitý majetek a vyplatil mu kupní cenu, ač věděl o jeho mimoknihovních dluhách, a to vůči M. a N.

Zmateční stížnost napadá uvedený závěr s hlediska zmatku podle § 281, čís. 9 a) tr. ř. namítajíc, že k naplnění skutkové podstaty podle §§ 5, 205 a) tr. zák. nestačí pouhý kup nemovitosti a svršků obžalova-